

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 16 czerwca 2015 r.

Poz. 1856

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P.II.4131.2.75.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 16 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r., poz. 199 z późn. zm.) i przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Gminy Grodzisko Dolne nr VIII/51/2015 z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie uchwalenia MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ W MIEJSCOWOŚCI GRODZISKO DOLNE GMINA GRODZISKO DOLNE

Uzasadnienie

W dniu 28 maja 2015 r. Rada Gminy Grodzisko Dolne podjęła uchwałę VIII/51/2015 w sprawie uchwalenia MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ W MIEJSCOWOŚCI GRODZISKO DOLNE GMINA GRODZISKO DOLNE. Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza przedmiotowej uchwały wykazała, że została ona podjęta z naruszeniem prawa.

Ustalenia przyjęte przez Radę Gminy Grodzisko Dolne zawarte w § 3 pkt 3 przedmiotowej uchwały, definiują nieprzekraczalne linie zabudowy jako te, poza którymi należy sytuować zabudowę na działce budowlanej, co jest niezrozumiałe w kontekście wyznaczenia tych linii w granicy uchwalonego planu, która stanowi granicę działki budowlanej, a w szczególności stoi w sprzeczności z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego w dalszej części rozstrzygnięcia rozporządzeniem.

W ustaleniach § 3 pkt 4 i 5 uchwały przyjęto dla potrzeb przedmiotowego planu definicje wskaźnika intensywności zabudowy oraz udziału powierzchni biologicznie czynnej, które stoją w sprzeczności z ustaleniami szczegółowymi zawartymi w § 14 ust. 2 pkt 4 i 5, gdyż wynika z nich iż ww. wskaźniki można odnieść do terenu lub wydzielonej działki, nie zaś jedynie do terenu, który został przeznaczony pod zabudowę.

Definiowanie na potrzeby planu pojęć, których znaczenie zostało przyjęte w obowiązujących przepisach prawa i nadanie im innego znaczenia w stanowi naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.).

Ponadto w ustaleniach § 3 pkt 6 uchwały zdefiniowano przestrzeń publiczną jako teren zieleni urządzonej, natomiast w granicach przedmiotowego planu takie tereny nie zostały wyznaczone. Brak jest także spójności pomiędzy ustaleniami zawartymi w § 4 pkt 1 i 3 uchwały, a oznaczeniami obowiązującymi zamieszczonymi na rysunku planu, stanowiącym załącznik nr 1. Niezgodne z zasadami techniki prawodawczej są zapisy przedmiotowego planu stanowiące informacje, zamieszczone np. w: § 5 pkt 5, § 7 pkt 2, § 9, § 11 pkt 2 i 3, itp. Natomiast zapisy § 6 pkt 2 nie dopuszczające prowadzenia prac poszukiwawczych gazu ziemnego, dotyczą

zakazu wykonywania czynności nie należących do ustaleń planu określonego w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pozostają bez związku z ustalonym przeznaczeniem terenów, w którym przedmiotowy zakaz został zawarty. Zapisy § 10 ust. 1 są niezrozumiałe, mogą budzić trudności interpretacyjne, gdyż odnoszą się do działek budowlanych uzyskiwanych w procesie scalania i podziału nieruchomości, nie wiadomo czy będą one miały zastosowanie w przypadku podziału terenu na działki dokonywanym poza ww. procesem, gdyż stosownie do art. 15 ust. 3 pkt 10 ustawy dla takiej sytuacji nie określono minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych.

Nie spełniające wymogów określonych w § 4 pkt 9 rozporządzenia są ustalenia zawarte w § 12 uchwały, gdyż nie zawierają nakazów, zakazów dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów które winny wynikać z planu miejscowego, a nie być ustalane na późniejszym etapie planu poprzez uzyskiwanie warunków określanych przez dysponentów poszczególnych sieci infrastruktury technicznej.

Ponadto rysunek planu nie spełnia wymogów określonych w § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż nie zawiera wyrysów ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W przedmiotowej uchwale brakuje również przepisów normujących przepisy uchwały Nr XLIV/304/98 Rady Gminy w Grodzisku Dolnym z dnia 11 maja 1998 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Rzeszowskiego Nr 5 poz. 127 z dnia 29 maja 1998 r., w kontekście utraty mocy obowiązującej planu Nr 2. Obowiązek przedmiotowych regulacji wynika z § 39, § 42 oraz §83 pkt 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100 poz 908).

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że uchwalona przez Radę Gminy Grodzisko Dolne uchwała nr VIII/51/2015 w sprawie uchwalenia MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ W MIEJSCOWOŚCI GRODZISKO DOLNE GMINA GRODZISKO DOLNE narusza zasady sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie "zasad sporządzania" jak i "trybu sporządzania" miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W przypadku naruszenia zasad sporządzania studium lub planu naruszenie nie musi mieć charakteru istotnego. Oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania studium lub planu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub części.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

**z up. Wojewody Podkarpackiego
Dyrektor Generalny Urzędu**

Janusz Olech